

Latvijas KP rajona komitejas plēnums

16. martā notika Latvijas KP rajona komitejas otrais plēnums, kurā tika izskatīts organizatorisks jautājums.

Plēnums izskatīja V. Solovjova lūgumu atbrīvot viņu no Latvijas KP Preiļu rajona komitejas pirmā sekretāra pienākumiem sakarā ar veselības pasliktināšanos un vienbalsīgi nolēma apmierināt šo lūgumu. Plēnums izteica V. Solovjovam pateicību par darbu partijas rajona komitejas pirmā sekretāra postenī. Latvijas KP rajona komitejas biroja uzdevumā A. Sedvalds — Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas direktors, pirmā sekretāra amatam ieteica izskatīt P. Romanovu — partijas rajona komitejas otrā sekretāra, V. Tračuma — Latvijas KP CK organizatoriskā darba un kadru nodaļas atbildīgā organizatora, un J. Vucēna — rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja kandidatūras. Apspriešanās gaitā P. Romanovs savu kandidatūru atsauc.

Pēc kandidātu programmu noklausīšanās un viņu kandidatūru apspriešanas biļetenos aizklātai balsošanai tika ierakstīti V. Tračuma un J. Vucēna uzvārdi. Aizklāti balsojot, ar balsu vairākumu (plēnumā piedalījās 56 rajona komitejas locekļi, 32 balsis — par, 24 — pret) PAR LATVIJAS KP PREIĻU RAJONA KOMITEJAS PIRMO SEKRETĀRU TĪKA IVEVELETS V. TRACUMS. Plēnums viņu ievēlēja arī par partijas rajona komitejas biroja locekli un kooperācijas partijas rajona komitejas sastāvā.

Plēnuma darbā piedalījās Latvijas KP CK sekretārs A. BRILIS.

Vēlēšanu apgabala komisijas sēde

14. martā notika PSRS tautas deputātu vēlēšanām izveidotā 312. Preiļu nacionāli teritoriālā vēlēšanu apgabala komisijas kārtējā sēde.

Sēdē apsprieda jautājumus, kas saistīti ar gaidāmajām vēlēšanām, to rīkošanu. Uz sēdi bija uzaicināti ceļu, sakaru, energosistēmas, tirdzniecības, ugunsdzēsības, milicijas un citu rajona dienestu, kam būs sakars ar vēlēšanu norisi, vadītāji. Pārrunāja šo dienestu gatavību.

Sēdē piedalījās rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretārs V. Gertmanis. Viņš ziņoja par stāvokli vēlēšanu iecirkņos, par to, kāda palīdzība vajadzīga no apgabala vēlēšanu komisijas.

Gatavošanās PSRS tautas deputātu vēlēšanām, kuras notiks 26. martā, rajonā norit normāli, atbilstoši Likumam par vēlēšanām, aizrādījumu vēlēšanu iecirkņu komisijām nav. Sastādīti vēletāju saraksti, sagatavoti ielūgumi, saņemti vēlēšanu biļeteni. Iekārto vēlēšanu iecirkņus.

Vēlēšanu apgabala komisijas sēdē runāja komisijas priekšsēdētājs P. Romanovs. Nolemts, ka vēlēšanu dienā — 26. martā — energosistēmai un sakariem jāstrādā nepārtraukti, par tirdzniecību uz vietām lemj vēlēšanu iecirkņu komisijas, iekšlietu orgāni un ugunsdzēsēji rīko dežūras, ceļu darbinieki atbild par ceļiem (tiem visiem jābūt izbraucamiem).

J. AIZKALNS

VĪVU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIEŠI!

LENINA KĀROGS

Preiļu rajona
CENTRĀLĀ
BIBLIOTĒKA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJA UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 33 (5882)

Sestdien, 1989. gada 18. martā

Maksa 3 kap.

Rīt — dzīvokļu un komunālās saimniecības darbinieku diena

Ja vērtē pēc rādītājiem, iepriekšējā gadā Preiļu dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība strādājusi labi. Darbu kopapjoms veikts par 101,8 procentiem. Darbi izpildīti par 2075 tūkstošiem rubļu. Peļņas plāns veikts par 100,4 procentiem. Darba ražīgums cēlies par 1,8 procentiem. Izstrāde uz vienu strādājošo ir 5828 rubļi gadā.

Tomēr daudzi ir neapmierināti ar atsevišķu struktūrvienību darbu. Apvienībā paredzama vēl viena liela pārkārtošanās. Cerēsim, ka šoreiz uz labo pusi.

Ja runā par atsevišķiem cilvēkiem — krietniem darba darītājiem, tad tādi apvienībā ir.

Teicami un neatsakot nevienam pasūtītājam, savu darbu izpilda komunālo uzņēmumu iecirkņa apbedīšanas biroja šriftētāja Anna Erte (attēlā pa kreisi) un ūdensvada un kanalizācijas saimniecības pārvaldes Preiļu iecirkņa metinātājs Zennons Ivanāns (attēlā pa labi). Viņš prot arī santehnika darbu.

J. SALNAVIEŠA foto

Partijas dzīve: informācija

Lemj pirmorganizācijas

Kolhozā «Rožupe» ražošanas iecirkņos izveidotas partijas pirmorganizācijas, kas darbojas patstāvīgi, izlemj visus svarīgākos partijas, sabiedriskās dzīves un ražošanas jautājumus.

Pagājušo pirmdien partijas sapulce notika 3. ražošanas iecirknī. Komunisti runāja par gatavošanos gaidāmajām PSRS tautas deputātu vēlēšanām. Vēlētājiem izskaidrots Likums par vēlēšanām, viņi iepazīstināti ar visu triju deputātu kandidatūru biogrāfijām, stāstīts par to, kā noritēs vēlēšanas.

Partijas sapulcē sprieda arī par gatavību sējai.

22. martā partijas sapulce notiks 1. ražošanas iecirknī. Pārrunāsim valodu likumprojektu.

Kolhoza partijas pirmorganizācijas un komiteja sadarbojas ar Latvijas Tautas frontes vietējo grupu. Notika kopēja sapulce, kurā lemj par tautas sarkanbaltsarkanā karoga pacelšanu Rožupē Darbaļaužu starptautiskās solidaritātes dienā — 1. Maijā.

A. SMIRNOVS,

kolhoza «Rožupe» partijas komitejas sekretārs

Vadīt un sadarboties

Mūsu kolhoza partijas pirmorganizācijas biedri savā pēdējā sapulcē apsprieda un izanalizēja savu darbu sabiedrisko organizāciju — tautas kontroles grupas, Latvijas Tautas frontes grupas, biedru tiesas, sieviešu padomes, brīvprātīgo kārtības sargu vienības vadišanā, piedaloties šo sabiedrisko formējumu pārstāvjiem.

Jāatzīst, ka sabiedrisko organizāciju darbs nav vajadzīgā

līmenī. Brīvprātīgo kārtības sargu vienībā jāatjauno tās sastāvs, jāpanāk ciešāka partijas pirmorganizācijas un Latvijas Tautas frontes vietējās grupas sadarbība.

Partijas sapulcē pieņēma lēmumu sabiedrisko organizāciju darbu vadišanas pilnveidošanā, birojs kontrolēs tā izpildes gaitu.

J. KLAVINSKA,

K. Marksas kolhoza partijas biroja sekretāre

Stiprā Stikānu dzimta

Klusā Aklā purva nostūrī, lapu koku pavēnī atrodas čaklās, draudzīgās un satiecīgās Stikānu dzimtas mājas. Darba un zemes mīlestības tradīcijas sakņojas Stikānu dinastijas koka vēsturē, kuru sākuši veidot tās celmlauži — vecā paaudze. Bijušais cara armijas karavīrs Donāts Stikāns bez mazākās šaubīšanās kļuva par latviešu sarkano strēlnieku un kopā ar citiem cīnījās par jauno sabiedrisko iekārtu, kas dzima Oktobra revolūcijas krustugunis. Ar sajūsmu vecais strēlnieks savai dzimtai stāstīja par pirmo tikšanos ar V. I. Leninu — Oktobra revolūcijas organizētāju un vadītāju. Donātam Stikānam kā ložmetējniekam bija uzticēts atbildīgs uzdevums — Jukuma Vācieša vadībā piedalīties Kremļa apsardzē, apsargāt jauno padomju valdību ar V. I. Leninu priekšgalā. Ar šo uzdevumu viņš godam tika galā.

Stikānu vidējo paaudzi pārstāv tagadējais ģimenes galva Izidors Stikāns un viņa sieva Vanda, kuri turpina vecās paaudzes tradīcijas, īsteno dzīvē tās sapņus, ieceres un novēlējumu. Pats saimnieks tagad jau ir pensionārs, taču vēl vajadzīgs gan ar padomu, gan ar darbu.

Izidors Stikāns varonīgi un drošsirdīgi cīnījās pret vācu fašistiem, tika ievainots, nostaigā-

ja garu kaujas ceļu līdz Uzvaras dienai. Svētku dienās bijušais karavīrs ar lepmumu uzvelk mugurā svārkus, kurus rotā augsti partijas un valdības apbalvojumi — Tēvijas kara I pakāpes ordenis, medaļa «Par drošsirdību» un citi apbalvojumi.

Kad bija apklususi kara duna, Izidors Stikāns bija aktīvs jauno pasākumu organizators un atbalstītājs, kolhoza «Dzimtenes druva» dibināšanas iniciators un pirmais tā revīzijas komisijas priekšsēdētājs. Viņam kā mežsaimniecības speciālistam uzticēja atbildīgu uzdevumu — kolhoza mežu aprūpēšanu. Meža tehniķa darbu viņš bija iemīlējis jau bērnībā.

Izidors Stikāns ritina atmiņu kamolu tālāk, atceras tos gadus, kā no pirmajiem kolhoziem izveidojās tagadējā saimniecība «Sīlukalns». Ar atzinību vecais mežkopis novērtē savu bijušo priekšsēdētāju S. Zurzdina un J. Stankeviča rūpes par mežu kā dabas bagātību neizmējamu avotu, ja cilvēks pareizi to aprūpē, gādā par tā bagātību plašināšanu un izmantošanu.

Mežs Izidoram Stikānam kļuva par otrām mājām, tam viņš atdevis savu mūža labākos gadus. So mīlestību pret mežu kā dabas skaistumu un zemes bagātību (Nobelprizoms 2. lpp.)

M. Kosteņecka — Padomju miera fonda valdes locekle

14. martā Maskavā notika 4. Vissavienības Padomju miera fonda konference. Šajā konferencē PSRS tautas deputāta kandidāte M. Kosteņecka ievē-

lēta par Padomju miera fonda valdes locekli.

V. Saveljevs,
uzticības persona

TURPMĀK MŪSU LAIKRAKSTĀ

● Materiāli no tautas kontroles rajona komitejas.

● Apspriežam valodu likumprojektu.

● Kas ir «Solo» Un kāds?

Esmu sašutusi...

Šī gada februāra vidū skolas pasta saņēmumu krāšņu rozā aploksnī ar skaistām ārzemju markām uz tās. Kad izlasīju uz tās savu uzvārdu, paliku neizpratnē, jo vēstules sūtītāja man nav zināma. Ne pazīnas, ne radi man un vīram ārzemēs nedzīvo. Vēl lielāku izbrīnu un sašutumu izraisa vēstules saturs.

Vēstulē bija lapa ar tipogrāfijā iespiestu tekstu latviešu valodā. Tā bija sūtīta no ASV, bet teksts iespiests Kanādā, Toronto. Vēstule sākas ar uzrunu: «Tautieši Dzimtenē!». Pēc teksta gan neseko konkrēta cilvēka paraksts, bet, spriežot pēc satura, to rakstījis reakcionārā latviešu emigrantu organizācija «Latviešu Nacionālo Patriotu Apvienība». Norādīta tās pilna adrese Kanādā angļu valodā. Bet kāds tad ir vēstules saturs?

Manuprāt, tā ir atklāti nepatīkamu garā ieturēta korespondence. Patiesībā tā ir latviešu «nacionālo patriotu» sastādīta antisemītiska apcere. Lapelē seko uzbrukums V. I. Leņinam, viņa personībai un viņa kā politiķa darbībai. Visbriesmīgākais ir tas, ka vadoņa slimības un nāves cēloņi sagrozīti visneļdzīgākajā veidā. Lielāko daļu satura aizņem vēstures faktu sagrozījumi, mūsu zemes valdības noķengājums, mūsu partijas biedru «izklaidājums» ideālistos, neļešos un karjeristos.

Esmu dziļi sašutusi par vēstules saturu un to uzskatu par manas cilvēciskās pašcieņas aizskaršanu. Ar avīzes starpniecību lūdzu padomju orgānus pasargāt mani no šāda satura vēstulēm.

A. NIKITOVA,

Līvānu 1. vidusskolas direktore

Honorāru lūdzu pārskaitīt stalinisma upuru piemiņekļa celtniecības fondā.

Stiprā Stikānu dzimta

(Nobeigums. Sākums 1. lpp.)

gātību viņš ieaudzināja savās meitās, kuras no bērnu dienām nēma līdzī uz mežu sev par palīgiem.

— Runājot par bērniem, saka: ābols nekrīt tālu no ābeles...

— Soreiz tā ir iznācis, ka meita Elza aizgāja manās pēdās, mācījās un beidza Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Mežsaimniecības fakultāti un tagad strādā savā specialitātē. Darbs mežā viņai sagādā dzīves prieku un laimi, tajā viņa atradusi savas dzīves jēgu.

Arī otrai meitai Anitai ir augstākā izglītība, jo beidza P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes Juridisko fakultāti, iegūtās zināšanas viņai palīdz kolhoza laudim labāk izprast zemes un cilvēku attiecību juridiskos pamatus, jo viņa strādā M. Gorkija kolhozā par juridisko konsultanti. Valsts un cilvēku tiesību aizstāvēšana ir kļuvusi par viņas dzīves neatņemamu sastāvdaļu, kas ir svarīgs faktors pārbūves un demokrātijas apstākļos.

— Kāda ir jūsu attieksme pret pārkārtošanās procesu, atklātumu, demokrātiskās vadīšanas principu nostiprināšanu?

— Neesmu Staļina valdīšanas gadu un Brežņeva stagnācijas perioda aizstāvis, jo šis laiks atstāja dziļas pēdas tautas saimniecībā. Tā sāka slīdēt lejup. Cilvēki sāka neticēt padomju varai, partijai, daudzi atstāja laukus, pārdeva dzimtas mājas un devās meklēt laimi uz pilsētu. Zināms, kas no tā iznāca. Tagad grūti dabūt cilvēkus atpakaļ uz

laukiem, kaut arī partijas un valdības pasākumi aktivizē cilvēku darbību pozitīvā virzienā.

Pašam man gribētos, lai jaunieši aktīvāk iesaistās pārbūves procesā, būtu disciplinēti darbā un sadzīvē.

— Kāda ir jūsu attieksme pret vēlēšanu sistēmas demokratizāciju?

— No tā, ko ievēlēsīm par PSRS tautas deputātiem, lielā mērā būs atkarīga arī lauksaimniecības attīstība tuvākajos piecos gados. Par prioritātes piešķiršanu lauksaimniecībai daudz runā, taču tālāk par runām neesam tiekuši.

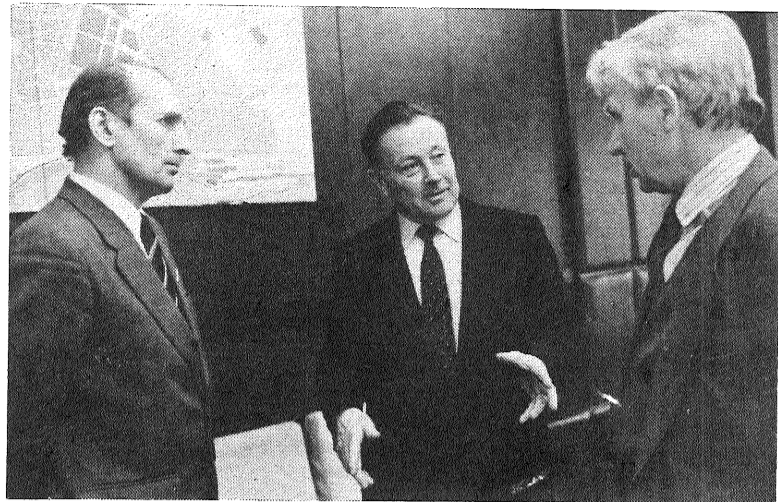
— Kā jūs vērtējat Tautas frontes darbību?

— Uzskatu, ka plašu masu iesaistīšana pārbūves procesā labvēlīgi ietekmē ekonomikas un visas dzīves augšupeju, demokrātiskās kustības virzību uz priekšu.

— Ko jūs gribētu pateikt laikraksta lasītājiem?

— Zeme ir galvenais visu vērtību radītājs, cilvēku uzturētājs, tādēļ nav pieļaujama pavirša attieksme pret to. Zeme mīļus saimniekus, tikai ar darba mīlestību iespējams gūt panākumus lauksaimniecībā. Jo ātrāk mēs kopīgiem spēkiem novērsim trūkumus, kas kavē dzīves virzību un attīstību uz priekšu, jo ātrāk dzīvosim labāk un gūsim praktisku labumu no pārbūves procesa.

V. MATISANS
Sīlukalnā

Rīt būs par vēlu

Izveidota Volgas glābšanas sabiedriskā komiteja. Tās nodibīšanai pamatu radīja rakstnieku, zinātnieku, žurnālistu ilggadējās un daudzgādējās uzstāšanās centrālajos laikrakstos, grāmatās un Pievolgas žurnālos par varenās krievu upes likteni. Aizvien pieaugošā ekoloģiskā katastrofa no upes sākuma līdz Volgas gīvai radīja nepieciešamību izveidot sabiedrisko kontroli.

Volgas — lielākās upes Eiropā — baseinā dzīvo vairāk nekā 60 miljoni cilvēku, ražo vairāk nekā 30 procentus rūpniecības un lauksaimniecības produkcijas. Aizsprosti, kas daudzās vietās pārdaļa Volgu, vienreizēja ūdens izmantošana un, tajā pat laikā, notekūdeņu apjoma palielināšanās radīja draudošus

ATTĒLĀ (no kreisās uz labo): J. Karnauhova, Toljati pilsētas Tautas deputātu padomes patstāvīgās deputātu komisijas priekšsēdētājs, F. Morguns, PSRS Valsts dabas komitejas priekšsēdētājs, un P. Potehins, Toljati pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks apspriež pasākumus, kas pirmām kārtām veicami pilsētas ekoloģisko problēmu atrisināšanā. TASS fotohronika

hidroķīmiskus apstākļus, kas apdraud Volgu, cilvēku veselību, dzīvnieku un augu valsti. Volgas baseinā daudzās meliorētās zemes ir pārpurvojušās. Tiek likvidēta tūkstošiem gadu laikā izveidojusies dabiskā vide. No Pievolgas kartes ir izzudušas daudzas pilsētas un sādžas, bet kopā ar tām etniskais vienreizīgums, kultūra un Pievolgas tautu tradīcijas.

«Ir pienācis laiks apstādināt dzimtas zemes, Volgas tālāku degradāciju. Sodien vēl nebūs par vēlu, bet rīt — diez vai tas būs iespējams» — ar tādu uzsaukumu Volgas glābšanas sabiedriskā komiteja griežas pie tautiešiem.

PARTIJAS RAJONA KOMITEJAS SEKRETĀRAM LĪVĀNU PILSETAS IZPILDKOMITEJAS PRIEKŠSĒDĒTĀJAM J. ZNOTIŅAM

Mēs, Lielā Tēviņas kara veterāni, esam sašutusi, ka Tautas frontes Līvānu nodaļas līderi cenšas iznīcināt, izdzēst no tautas atmiņas to, kas mums ir svēts

Piemīņa jāiemūžina

un dārgs — piemīņu par Lielo Tēviņas karu, par tiem, kas atdeva savas dzīvības par mūsu brīvību un neatkarību. Vai tas vispār ir iedomājams: izmainīt nosaukumus ielām, kuras nosauktas par godu mūsu Uzvarai? Šis darbības mērķis ir skaidrs: iznīdēt visu, kas saistīts ar pa-

domju varu, ar Padomju Armiju. Mēs domājam, ka Līvānos vēl ir maz ielu, kurām būtu jānes Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas un Lielā Tēviņas kara varoņu vārdi. Nav ielu, kas būtu nosauktas Lāča, Fabriciusa, Ažiņa, Alkšņa un citu vārdos. Pilsētas izpildkomitejai, piešķirot

nosaukumus jaunajām ielām, jāiemūžina šo cilvēku piemiņa, nevis jāiznīcina tas, kas jau ir. Tāpēc mēs visi esam pret šādu darbību. Lai ielas saucas Komjaunatnes, 9. Maija, Larčenko, Padomju Armijas.

Lielā Tēviņas kara veterāni PARNENKOVS, KROVJAKOVA, VASILJEVS, STRAZDIŅA, NIKITOVŠ un vēl 30 paraksti.

No dažādām tribīnēm, kā arī rajona laikrakstā, izskan doma par netaisnīgu budžeta līdzekļu sadali starp rajona pilsētām. Tāpēc — vēlreiz nedaudz skaitļu valodā par 1988. gada pilsētu faktiskajiem budžetiem, kaut gan šādi dati bija jau publicēti.

GATAVOJOTIES RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES SESIJAI

	Plānots (tūkst. rbl.)		Izpildīts (tūkst. rbl.)	
	Preiļi	Līvāni	Preiļi	Līvāni
Ieņēmumi				
Fiksētie maksājumi no mazumtirdzniecības apgrozījuma	68,3	75,3	71,7	81,7
Nodokļi no iedzīvotājiem	260,9	346,3	264,4	366,9
Pārējie nodokļi	163,2	59,1	147,4	49,6
Līdzekļu atlikumi uz 1988. gada 1. janvāri	—	—	29,3	18,2
Savstarpējie norēķini	—	—	89,4	—
Ieņēmumi pavisam	492,4	480,7	602,2	516,4
Izdevumi				
Dzīvokļu un komunālās saimniecības izdevumi	160	150	230	155,2
Tajā skaitā				
Kapitālremonti	70	45	140	40,3
Lablekārtošana	90	105	90	114,9
Glābšanas stacija uz ūdeņiem	—	13	—	12,2
Bērnu dārzu uzturēšana	316,4	295,7	315,8	297,7
Pabalsti	2,2	4,8	2,2	5,1
Pārvalde	7,6	17,2	10,0	16,9
Pārējie izdevumi	6,2	—	7,0	—
Izdevumi pavisam	492,4	480,7	565,0	487,1

Pa ieņēmumu veidiem pilsētu budžeti veidojas analogi. Neviens no tiem netiek skarti maksājumi no organizācijām un uzņēmumiem.

Līvānu pilsētas budžetā nav apgūti līdzekļi kapitālremontiem 4,7 tūkstošu rubļu apmērā, tāpēc salīdzinoši mazākas starp budžetiem ir arī plānotās summas šiem mērķiem. Vaina, acimredzot, te

slēpjas nevis līdzekļu iedalīšana, bet gan remonta jaudu nepietiekamība, nav saskatāms pilsētas organizāciju atbalsts.

Tālāk — nedaudz par rajona budžetu, kurš arī bija jau publicēts presē. Maksājumi no uzņēmumiem un organizācijām rajona budžetā ir 9,3 procenti. Daži Līvānu pilsētas pārstāvji uzskata, ka teritorijā esošie uzņē-

mumi maksā 1385 tūkstošus rubļu, Līvānu stikla fabrika — 3697 tūkstošus rubļu apgrozījuma nodokļa veidā. Un Preiļu pilsētā tos patērē. Kāpēc šie oponenti nonāk vienā no galējībām? Preiļu stiera rūpnīca ražo ne mazāk svarīgu produkciju, par kuru valsts maksā dotāciju. Pastāvošais cenu mehānisms valstī samudžina vēl daudzus jautājumus risināšanu. Tāpēc šāda aspekta strīdiem starp Preiļu un Līvānu uzņēmumu maksājumiem budžetā komentāri lieki.

Nedaudz sīkāk vēl par finansējumiem no rajona budžeta.

Kā redzams, no pilsētu budžetiem finansē tikai nelielu daļu neražojošās sfēras nozaru. No rajona budžeta tiek finansēti izdevumi veselības aizsardzībai, kultūrai, izglītībai, kuri tiek iedalīti centralizētā veidā pēc stingriem normatīviem, atbilstoši attiecīgo nozaru tiklu rādītājiem un tām, vadoties pēc skolēnu skaita skolās, gultu — dienām slimnīcās utt., un galvenie kreditārotāji šajā jomā rajonā ir centrālā rajona slimnīca, kultūras nodaļa, rajona tautas izglītības nodaļa.

Cits jautājums ir centralizētie kapitālieguldījumi, kurus saņemam atkal no republikas, savukārt pa nozarēm stingri pēc objektiem, kuri ir ieslēgti valsts sociālās un ekonomiskās attīstības plānā. Ar pareizu un savlaicīgu tehniskās dokumentācijas izstrādāšanu celtniecības objektiem, darbuuzņēmēju iesojām, materiāli tehniskās apgādes iespējām tad arī sākas jautājuma izlemšana par objektu ieslēgšanu sociālās un ekonomiskās attīstības plānā, protams — atbilstoši attiecīgajiem finansu resursiem

pa ministrijām. No rajona budžeta pēc pastāvošās sadales mehānisma sistēmas nav atkarīga celtniecības jautājumu risināšana.

1988. gadā caur rajona budžetu centralizētie kapitālieguldījumi tika finansēti 847 tūkstošu rubļu apmērā. Un tas arī viss. Tie 4 miljoni rubļu, par kuriem raksta b. Peiseniece no Līvāniem, veidojas laikam no visiem rajona uzņēmumiem un organizācijām, un par to tuvāk varētu sniegt informāciju nodaļas, kuras ar šiem jautājumiem nodarbojas.

Ar laikraksta starpniecību, protams, interesentiem nevar iemācīt pastāvošo budžeta veidošanās un sadales mehānismu. Kad viņi tiek uzaicināti uz lietišķu sarunu ar finansu nodaļu, tad nezin kādu iemeslu dēļ nenāk noskaidrot neskaidros jautājumus, bet turpina izteikt no tribīnēm savus nepamatotos apsvērumus.

Mums visiem ir jāsaprot: ja celtniecības objekts tiek iekļauts valsts plānā, tad tā finansēšana no budžeta tiek pilnīgi nodrošināta, tiek nodrošināta arī materiāli tehniskā apgāde. Tad, lūdzu, ar to arī attiecīgiem orgāniem jāsaprot, bet nevis jāgaida, ka no budžeta nāks līdzekļi kā debessmanna no gaisa.

Par līdzekļiem, kuri veidojas budžeta pārplīdes rezultātā, nevar uzcelt Līvānos pāri par 50 neražojošās sfēras objektus. No tiem pašiem 283 tūkstošiem rubļu brīvo līdzekļu 1987. gadā Līvānu skolas piebūves celtniecībai un inventāra iegādei papildus novirzīti 189 tūkstoši rubļu, 1988. gadā no 350 tūkstošiem

rubļu Līvānu mākslas skolas celtniecībai un inventāra iegādei papildus novirzīti 110 tūkstoši rubļu. So uzskaitījumu varētu turpināt.

Bieži rodas jautājums, kādu ieguldījumu devuši uzņēmumi un organizācijas neražojošās sfēras attīstībai Līvānos? To, protams, labāk zina paši Līvānu pilsētas iedzīvotāji. Pēc pastāvošā peļņas sadales mehānisma ne tikai Līvānu, bet burtiski visi republikas un Savienības pakļautības uzņēmumi izdara maksājumus budžetā. Ja šī sistēma tiks atcelta, tad arī Līvānu pilsēta nebūs izņēmums.

Un vēl gribas piebilst. Pašreiz republikā uzsākts darbs kopmītnu likvidēšanā. Vai uz šī rēķina, ieskatoties ar saimnieka aci, nevar izbrīvēt platības dzīvojamu namu pirmajos stāvos, lai Līvānu pilsētā paplašinātu tirdzniecības un sadzīves pakalpojumu tīklu, kas netika darīts dzīvojamu namu celtniecības sākumā. Pieci procenti atskaitījumu no dzīvojamu māju celtniecības kapitālieguldījumiem tirdzniecības tīkla paplašināšanai stagnācijas gados (tagad septiņi procenti) nodrošināti netika, nemaz nerunājot par sadzīves pakalpojumu objektiem. Varbūt atdosim to, ko esam aizņēmušies, vai arī turpmāk tikai gaidīsim, kad šos objektus uzbūvēs attiecīgās ministrijas?

Lai tā būtu viela pārdomām mums visiem. No naudas rēķināšanas cita kābatā mums nevienam vieglāk nav kļūvis.

V. LIMANE,

rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītāja

Vai vainīgs budžets?

Vartans, Ediks un Co

PROFESIONĀLA ieraduma pēc šajā mājā visus novērtē pēc apaviem. To es sapratu, kad biju spiesta nemanot zem krēsla noslēpt kājas, kurās bija uzautas diezgan ērtas, bet no elegances tālu esošas, fabrikā «Rekords» ražotas kurpes. Pārāk stipri tās atšķīrās no vieglajiem, smalkajiem apaviem, kas top... Rušonas padomju saimniecības centrā Līvānu mājas mansardā.

Te neparasts ir viss: gan tā lemtiniekli ar tipiski dienvidnieciskiem sejas vaibstiem, gan viņu ražotā produkcija, ko tirdzniecības organizācijās, tā sakot, izrauj no rokām.

Sākums bija pagājušā gada rudenī, kad uz sadzīves pakalpojumu kombināta direktora galda tika uzlikti sieviešu apavu modeļi, kas mūsu kurpniekiem pat sapņos nebija rādījušies. V.

Veļeckis, būdams lietišķs cilvēks, novērtēja piedāvājumu un nometināja meistarus Kastīres pustukšajā kompleksajā pieņemšanas punktā. Vārdu sakot, izīrēja telpas, kas papildus no produkcijas un materiālu realizācijas gūtajiem ienākumiem, vēl nes divus tūkstošus rubļu peļņas katru mēnesi.

Un draudzīgais četrinieks — Vartans Karapetjans, kurš ir izgājis prakti pasaulē slavenajā fabrikā «Masīs», viņa krustdēls Alfrēds Karapetjans, Bakkens Caturjans un Ediks Vartanjanšs iesāka darbu. Paši sev gan «smadzeņu centrs», gan sagādnieki, gan Valsts cenu komiteja. Kas no tā ir iznācis?

Ar sievietes kompetenci gribu apliecināt, ka nemaz ne slikti. Tas ir šodien. Bet vēl pavisam nesen meistari lika zoles no poli-

vinilhlorīda (loti atgādina materiālu, no kā ražo ziepju traučīnus). Tagad jautājums ir nokārtots, materiālu — nelikvidus piegādā no Erevānas, kur zolu ražošanā sākusi darboties itāļu līnija. Kaut gan meistarā rokās nelikvidi ir relatīvs jēdziens. Ieskatīties darbnīcā un jūs paši par to pārliecināsit. Bet pēc parastajām skrūvēm ražotājiem, mums par kaunu, brauc uz Armēniju. Kas attiecas uz mākslīgo kažokādu, tad šajā ziņā vispār ir tukšums.

Bet meistari nezaudē dūšu. Vēl jo vairāk — dažu gadu laikā apņemas apaut visus rajona iedzīvotājus. Ja vien... Ja nogruntēties šeit galīgi un pavisam. Tāda vēlēšanās viņiem ir. Tikai ar dzīvokļiem ir sliktāk. Ediks un Alfrēds uz šejieni ir atveduši savas simpātiskās sievas

un ne mazāk simpātiskos dēlus. Protams, darbnīcas gaiss bērniem ir kaitīgs, bet ko darīt, ja padomju saimniecības direktors bez rajona vadības sankcijas neņem izdalīt tukšos saimniecības māju dzīvokļus.

Ko zaudēs rajons, ja armēņu meistari atradīs citu «saimnieku»? Domāju, ka daudz. Kaut vai tāpēc, ka no modeļu apavu pārpilnības mēs «neciešam» — tas ir pirmkārt. Otrkārt, maksimālā cena, ko apavnieki uzdrīkstējās prasīt, — 115 rubļi par siltiem ziemas zābaciņiem, bet pārējais ir 100, 80, 50 rubļu vērtībā. Un visbeidzot, kāpēc jābrauc prom, ja diezgan veiksmīgi ir aklimatizējušies šeit, ir at-rasta kopēja valoda ar vietējiem iedzīvotājiem un, starp citu, ne reizi nav dzirdējuši sev adresētu apvainojošo vārdu «migrants». Bet Edikam Vartanjanam vispār nav kurp braukt, jo no dzimtas mājas Kirovokanā ir palikušas

Bet pagaidām iepazīsimies (no kreisās uz labo): E. Vartanjanšs, B. Caturjans, V. Karapetjans, A. Karapetjans.

J. SILICKA foto

tikai krāsmatas un vecāki vēl līdz šim laikam mitinās garāžā. Tāpēc varbūt būsim atsaucīgi, palīdzēsim ne tikai vārdos, bet arī darbos?

Pilnīgi iespējams, ka izlasot šo rakstu, daudzi dosies uz Kastīri. Nesteidzieties, cienījamās pilsētas un lauku modes dāmas! Esošā materiāla bāze rada iespēju mēnesī izpildīt tikai desmit individuālos pasūtījumus. Kaut gan te nepastāv jēdziens «normēta darba diena», galvenais irnieku uzdevums ir sērijveida produkcijas ražošana. Lai nepaliktu bez kapeikas naudas. Bet, ja brigāde nostiprināsies rajonā, tad arī visi aizliegumi tiks atcelti.

Izdzēruši pa tasītel aromātiskas kafijas, kura, acīmredzami, nebija pagatavota Preiļu gaumē, mēs šķīrāmies no viesmīlīgajiem saimniekiem ar cerību, ka arī mūsu armēņu draugiem būs sava māja. Un sava firmas zīme arī. Kaut nu ātrāk!

I. KOROĻOVA

Ja atmet smēķēšanu

LVOVA. Apvienības «Konveljers» strādnieks V. Krīstāls algas dienā

papildus saņēma vēl 100 rubļus. Ar administrācijas un ražošanas

struktūrvienību darba kolektīvu padomju lēmumu šādu piemaksu saņem visi, kas atmetuši smēķēšanu. Tiem, kas no kaitīgā ieraduma atteikušies pirms sešiem mēne-

šiem, tiek garantēta piemaksa 50 rubļu apmērā. Pēc pusgada tā palielināsies divas reizes.

TASS

Latvija: vēstures lappuses

Pagātne šodienas skatījumā

1949. gada 25. marta nelikumīgo, patvalīgo deportāciju izziņāšanā un skaidrojumā jau tagad izdarīts diezgan daudz. Vēl pirms pāris gadiem visu šo trāgisko lappusi turpat 10 tūkstošu zemnieku ģimeņu dzīvē vēstures grāmatas «izskaidroja» dažos teikumos, turpretī tieši pēdējā laikā gan par pašu izsūtīšanas akciju, gan likteņa nesaudzēto cilvēku dzīvi svešumā un atgriešanās Dzimtenē uzrakstīta ne viena publikācija vien. Meklēti un atrasti daudzi agrāk nepieejami, nezināmi dokumenti.

Protams, arī visas jaunākās publikācijas nebūtu jāpieņem kā «patiesības pēdējā instance». To attiecinu arī uz paša rakstiem. Iepriekšējos gados es, tāpat kā daudzi citi vēsturnieki, 1949.

gada 25. marta deportāciju galvenokārt saistīju ar brunoto cīņu, kas tolaik patiešām vēl norisinājās daudzos aprinķos un prasīja daudzu aktivistu, daudzu zemnieku dzīvības. Bet pēdējā laikā dokumentu izpēte nepārprotami parāda, ka staliniskā «kulaku kā šķiras likvidācija» galvenokārt bija iecerēta un tika realizēta, lai paātrinātu «vienlaidu kolektīvizāciju» republikas laukos. Daudzi toreiz uzskatīja, ka tieši «kulaki» kavējot kolhozu dibināšanu. Staļina tēze par «šķiru cīņas saasināšanos» deva unikālu iespēju katru pārtikušu

lo iestāžu un vietējo darbinieku loma? Kas notika ar izsūtīto cilvēku mantu? Šādu un līdzīgu jautājumu ir desmitiem. Šoreiz mēģināšu atbildēt tikai uz dažiem.

Par pašu stalinisko «kulaku kā šķiras likvidāciju» centos plašāk pastāstīt rakstā «Kulaku» deportācija, kas publicēts laikraksta «Cīņa» šā gada 9. februāra numurā. Saprātams, ka arī tajā daudzi būtiski svarīgi deportācijas momenti ir tikai ieskicēti. Tie arī turpmāk vēl rūpīgāk pētāmi un plašāk skaidrojami.

Dažādās publikācijās, arī vēstulēs, daudz rūgtu vārdu, pārmetumu tiek izteikti vietējiem darbiniekiem, kas it kā bijuši šīs deportācijas ierosinātāji, galvenie organizētāji un izpildītāji, un tāpēc daudzi ierosina viņus bargi nosodīt.

lo iestāžu un vietējo darbinieku loma?

Kas notika ar izsūtīto cilvēku mantu?

Šādu un līdzīgu jautājumu ir desmitiem. Šoreiz mēģināšu atbildēt tikai uz dažiem.

Par pašu stalinisko «kulaku kā šķiras likvidāciju» centos plašāk pastāstīt rakstā «Kulaku» deportācija, kas publicēts laikraksta «Cīņa» šā gada 9. februāra numurā. Saprātams, ka arī tajā daudzi būtiski svarīgi deportācijas momenti ir tikai ieskicēti. Tie arī turpmāk vēl rūpīgāk pētāmi un plašāk skaidrojami.

Dažādās publikācijās, arī vēstulēs, daudz rūgtu vārdu, pārmetumu tiek izteikti vietējiem darbiniekiem, kas it kā bijuši šīs deportācijas ierosinātāji, galvenie organizētāji un izpildītāji, un tāpēc daudzi ierosina viņus bargi nosodīt.

Bet kā jau es esmu norādījis ne vienu reizi vien — pati šī staliniskā «kulaku kā šķiras likvidācijas politika» — daudzu tūkstošu ģimeņu izsūtīšana no dzimtajām vietām — lielā slepenībā tika iecerēta un organizēta ne pagasta vai ciema padomē, bet gan daudz augstākos kabinētos Maskavā un Rīgā. Kā paši izsūtītie, tā arī daudzi vietējie aktivisti par šo akciju uzzināja tikai 25. marta naktī.

Lai no Latvijas izvestu 10 tūkstošus ģimeņu, jau laikus tika leģitimizēti milzīgs mehānisms — sagatavotās Iekšlietu ministrijas karaspēka daļas, stacijās sadzīti ešelonu un noteikti to maršruti uz Omsku, Tomsku...

Un, protams, laikus tika sastādīti izsūtāmo saraksti un noformētas aktu lietas. Tas tika izdarīts 1949. gada februārī un martā.

Dokumenti apliecina

Arhīvu dokumenti, vismaz tie, kuri ir manā rīcībā, liecina, ka ne pagasta partorgam, ne izpildkomitejas priekšsēdētājam noteicošā loma izsūtīšanas sarakstu sastādīšanā nav piederējusi. To izlēmuma augstākās organizācijas un iestādes. Protams, bijuši arī gadījumi, kad vietējie darbinieki 25. martā nokārtojuši dažādus personiskus rēķinus, kad kāds no izsūtīšanai paredzētajiem «nav atrasts», bet viņa vietā paņemts cits. Viss tas šajās trāgiskajās dienās ir bijis.

Latvijas PSR Ministru Padomes 1949. gada 17. marta lēmumā par «kulaku» ģimeņu izsūtīšanu bija paredzēts deportēt 10 tūkstošus zemnieku ģimeņu.

Ja kaut nedaudz atceramies Staļina administratīvo sistēmu, tā laika nežēlīgo vardarbības mehānismu, tad sapratīsim, ka tieši šādu ģimeņu skaitu Iekšlietu ministrijas karaspēka operatīvās grupas un to dažādie palīgi arī centās par katru cenu savākt...

lai turīgāko zemnieku saimniecības apliktu ar paaugstinātu lauksaimniecības nodokli, faktiski «nedarbojās». Lai konstatētu zemnieku saimniecību stāvokli

1939. gadā, no Latvijas PSR Valsts vēstures arhīva pieprasīja un izsūtīšanas lietai pievienoja uzzinas par to, cik zemnieka saimniecībā bijis zemes, zirgu, govju... Arī vēlāk, kad daudzi izsūtītie no «spēcnotietinājuma vietām» rakstīja lūgumus pārskatīt viņu izsūtīšanas lietas, kompetentas iestādes parasti atbildēja: «1939. gadā jums piederēja kulaku saimniecība...». Par izsūtītā zemnieka saimniecību pēckara gados šajās atbildēs parasti runāts maz. Tas vēlreiz apliecina, ka 1949. gada 25. marta izsūtīšana tika sagatavota, galvenokārt pamatojoties uz 1939. gada rādītājiem.

Dokumenti apliecina, ka vietējo aktivistu vidū bijuši dažādi ļaudis. Bet es nekādi nevaru piekrist to autoru apgalvojumiem, kuri cenšas pierādīt, ka republikas komjaunatnes Centrālās Komitejas sekretāram, Ministru Padomes priekšsēdētājam vai kādam citam augsta ranga darbiniekam 25. martā būtu atvienoti dienesta telefoni un tāpat izrādīta politiska neuzticība.

J. RIEKSTINS, vēstures zinātnu kandidāts (LATINFORM) (Nobeigums sekos.)

Kā klūt par menedžeri?

Ja jūs jūtat sevi spēku klūt par istu vadītāju, bet nav reālu iespēju par to pārliecināties, tad aicinām piedalīties pirmajā reģionālajā jauno ražošanas organizatoru konkursā, kurš notiks 24. un 25. martā Rēzeknē. Konkursa rīkotāji — Latvijas LKJS CK menedžeru skola, pilsētas komjaunatnes komiteja un kooperatīvs «Lietišķo cilvēku klubs «Latgale»».

Vēl nesēn no buržuāzijas leksikas aizgūtais vārds «menedžeris» izraisīja smīnu. Sodien diez

vai kāds droši spēs apgalvot, ka bez kvalificētiem vadītāju kadriem ir iespējamas reālas izmaiņas ekonomikā. Menedžeris — tā ir profesija, kas jālemnācās.

Latvijas LKJS CK menedžeru skola dos jums šo iespēju, ja būsiet mūsu konkursa 15 uzvarētāju vidū.

Speciāli gatavoties konkursam nevajag. Svarīgi, lai jūs ierastos tādi, kādi esat. Jūs gaida aizrautīgi psiholoģiski testi, lietiskas spēles un vienkārši hu-

mors. Konkursā var piedalīties gan individuāli, gan komandā (5 cilvēki).

Lai piedalītos konkursā, nepieciešami sekojoši dokumenti:

1. Dalībnieka aizpildīta anкета (uzvārds, vārds, tēva vārds, dzimšanas gads, mācību iestāde, tās pabeigšanas gads, specialitāte pēc izglītības, darba vieta un amats, mājas adrese un tālrunis).

Pacentieties motivēti un lakoniski atbildēt uz sekojošiem jautājumiem: Vai jūs vēlaties sa-

nemt paaugstinājumu amatā un kāpēc? Vai tas ir iespējams tuvākajā laikā? No kā tas ir atkarīgs? Ar kādiem jūsu trūkumiem visvairāk ir neapmierināta priekšniecība? Kādi pazīstamo vadītāju trūkumi jums ir nepatīkami? Kāda visāsākā problēma ir jūsu uzņēmumā? Kā to varētu atrisināt? Bet kā to risina? Kādu slavenu, vēsturē ienākušo vadītājas speciālistu vārdi jums ir zināmi? Vai jūs ticat savai veiksmīgai konkursā?

2. Uzņēmuma, organizācijas

administrācijas garantijas vēstule, kurā ir norādīts komandas dalībnieku skaits vai ziņas par individuālo dalībnieku.

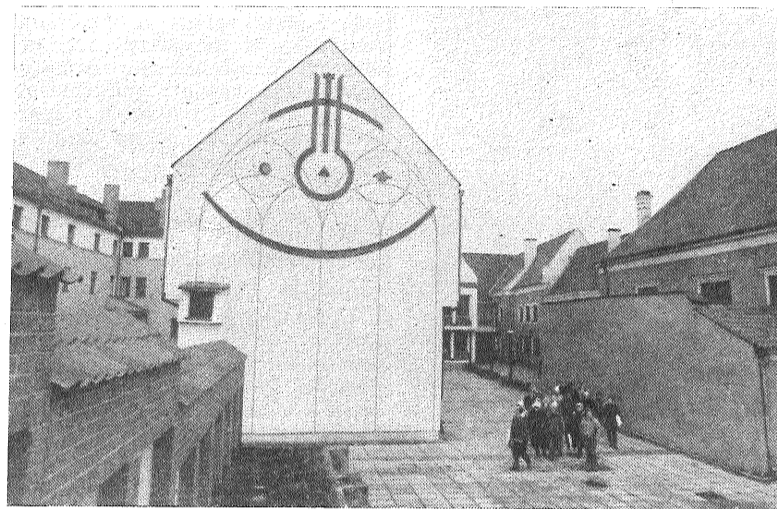
Pieteikumus sūtiet uz šādu adresi: 228100, Rēzekne, Lenina ielā 90. Tālruni uzziņām — 23284, 22822 — Rēzeknes pilsētas komjaunatnes komiteja.

Papildus informāciju sniedz Preiļu rajona komjaunatnes komitejas otrais sekretārs I. Derjagins personīgi vai pa tālruni 21272.

Loterija šoferiem

NOVGORODA. Aizvien retāk satiksmes noteikumus tagad pārķēp Staraja Rusas autotransporta uzņēmuma šoferi. Tas panākts, organizējot loteriju. Pēc arodbiedrības komitejas un administrācijas iniciatīvas tika izstrādāts satiksmes drošības konkursa nolikums. Katrs šoferis ik mēnesi iemaksā naudu loterijas fondā un uzņemas saistības, kuru izpildīšana dod tiesības piedalīties izlozē. Tajās paredzēts, ka šoferis nedrīkst lietot alkoholiskus dzērienus un nedrīkst pieļaut satiksmes negadījumus. Pirmajā izlozē lielo laimestu izvilka jaunais šoferis A. Makarovs. Viņš saņēma 2000 rubļus un ieguva tiesības ārpus kārtas iegādāties vieglo automašīnu.

TASS

Mihails Zadornovs

Apslēpta jēga

Pēdējā laikā mūsu tautas vidū sācis izplatīties visnotaļ kaitnieciskais uzskats, ka mēs it kā esam atpalikuši no visām valstīm visu veidu produkcijas ražošanā. Tas tā gluži nav.

Piemēram, mēs ievērojami apsteidzam visas valstis lozungu un plakātu ražošanā. Nemsim kaut vai lozungu «Slava lielajai padomju tautai!». Vai šāda satura lozungu var ieraudzīt kādā citā pasaules valstī? Pat nav iespējams iedomāties, ka piemēram, Francijā apkārt Elisejas laukiem būtu apjostas uzsaucums «Slava lielajai franču tautai — kapitālisma cēlājam!» Un par ko lai viņi tur sevi slavina? Dzīvo mierīgi, pārticīgi...

Cita lieta — mēs! Esam radijuši sev tādus apstākļus, kuros izdzīvot ar pilnām tiesībām pašiem sev varam rakstīt: «Slava!» Vēl vairāk — jau sen laiks iet tālāk un katram savā dzīvoklī tieši priekšnamā pakārt lozungu «Slava man! Vismīļākajam!». Izlasīji šādu lozungu, un vari visu dienu, pat vairāk — visu dzīvi, nestrādāt. Iedzer zem lozunga kādu glāzīti un lepojies pats ar sevi. Jo jau tāpat ir «Slava!». Kādēļ vēl strādāt?

Bet lozungs «Dzīvot un strādāt ar paštrinājumu»? Vai šādu lozungu var redzēt Vācijā? Nē. Tur vēl nav tikusi līdz tā izpratnei. Ja viņiem vēl var kaut kā izskaidrot, ko nozīmē «strādāt ar paštrinājumu», tad vārdus «dzīvot ar paštrinājumu» izpratis greizi. Teiksim — kā aicinājumu palielināt iedzīvotāju skaitu.

Stāsta, ka austrumu tautu hieroglifos esot apslēpta jēga, kuru saprotot tikai Austrumos. Mūsu lozungi arī saprotami tikai mūsu cilvēkiem. Tie ir mūsu hieroglifi.

«Biedri! Strādāsim komunistiskajā sestdienas rītdienā visi kā viens!» Neizņemam ērzmniekam nav iespējams izskaidrot šī hieroglifa jēgu. Vispirms jau tāpēc, ka tikai pie mums cilvēki, sapulcējušies visi kopā, var dot tādu ieguldījumu kā viens. Otrkārt, ļoti ilgi nāksies skaidrot, kas ir sestdienas talkas.

Sak, sestdienas talkas — tā ir 70 gadus ilga tradīcija ciņā ar sabrukumu. 1918. gadā ciņa ar sabrukumu bija organizēta tikai Maskavas dzelzceļa stacijas šķirotavā, turpretim tagad tā jau izvērsusies visas valsts mērogā.

Tieši tāda pat jēga, kura saprotama tikai mūsu cilvēkam, ir arī citos lozungos.

«Audēji! Ietaupīsim šini gadā 40 tūkstošus tonnu kokvilnas!» Citas valsts cilvēks, izlasījis šos vārdus, izbrīnīsies. Un izdarīs loģisku secinājumu: «Ja jūsu audēji ietaupīs 40 tūkstošus tonnu kokvilnas, tad, atvainojiet par izteicienu, kādās apakšbiksēs stāigās jūsu cilvēki?». Tāpēc, ka vaicājās mūsu apakšbiksēs nav redzējis. Ja viņš tās redzētu, ieteiktu ietaupīt vēl vairāk.

Protams, ja labi pacenšas, vienu otru lozungu atšifrēt iespējams. Piemēram, «Darbā kā kaujā!». Ne mūsu cilvēkam vajag vienkārši paskaidrot, ka pie mums katrs karo ar savu priekšniecību, tāpēc uz darbu dodas kā uz fronti un savā darba vietā jūtas kā ierakumos. Tiesa gan, ir lozungi, kuru jēgu izskaidrot ir ārkārtīgi grūti. Lūk, viens: «Lai plaukst mūsu Dzimtene!» Šo lozungu nav iespējams pārtulkot nevienā pasaules valodā. Jo visās valstīs cilvēki tāpat saprot, ka viņa dzimtenei jāplaukst. Vinus uz to nav vajadzības aicināt.

Toties pie mums pēdējā laikā parādījušies tādi plakāti, kurus nevajag ne tulkot, ne izskaidrot. Tāpat viss saprotams, jo tie ļoti precīzi pasaka, kā ir īstenībā. Piemēram, «Padomju tauta — komunisma mūžīgā cēlāja!».

Neapstrīdamus panākumus esam guvuši dažādu nozaru plakātos. «Jo vairāk mūsu rūpnīcas minerālmēslu, jo bagātāks galds padomju tautai!» Ļoti precīzs novērojums. Ja arī turpmāk mūsu lauksaimniecība attīstīsies kā līdz šim, tad pavisam netālā nākotnē no laukiem rudenī paņemsim tikai to, ko pavasari tur ieliekām.

(«Sovetskaja molodjož»)

LIETUVAS PSR. Viļņas universitātes Kaunas vakara fakultātes ēku rotā saules pulkstenis. Projekta autori ir skulptors A. Balke un arhitekts R. Krištopavičus.

ATTELĀ: oriģinālais pulkstenis.

TASS

PAZIŅOJUMS

Sī gada 25. martā Latvijas Tautas frontes Līvānu nodaļa un pilsētas izpildkomiteja plkst. 13.15 Līvānos, pie dzelzceļa stacijas, rīko

SĒRU MITIŅU

sakarā ar nelikumīgajām represijām 1949. gadā. Vakarā plkst. 20.00 Līvānu vecajos brāļu kapos —

PIEMIŅAS BRIDIS.

Tiek aicināti piedalīties visi interesenti.

PARDOD māju Līvānos. Tālrunis: 42616.

1. aprīlī no plkst. 8.00 līdz 13.00 Preiļos pie universālveikala šogad pirmo un vienīgo reizi. Uldis Zariņš no Ķekavas pārdos uzglabāšanas ziņā nepārspētās kāpostu šķirnes 'Holandes amaga' sēklas, kā arī sniegs konsultācijas audzēšanas un uzglabāšanas jautājumos.

19. martā Preiļu tirgū pie universālveikala no plkst. 9.00 līdz 12.00 pārdos ilgi uzglabājamo kāpostu 'Holandes amaga', vācu 'Dayerweiss', gurku 'Libella', 'Pirente', 'Izjašņij', 'Rodničok' un citas dārzeņu sēklas, kā arī dažādas jaunu puķu šķirņu sēklas.

JĒKABPILS AUTOBUSU PARKS

aicina darbā autobusu «Tūristu» LAZ-699 vadītājus darbam jaunajā maršrutā «Preiļi — Rīga» un autobusu LAZ-695 vadītājus. Izziņas pa tālruni: 22117. Autobusu parka administrācija

Jūs rakstījāt redakcijai

Par sadzīves pakalpojumu cenām

Līvānu iedzīvotāja L. Jeremejeva bija atsūtījis redakcijai vēstuli, kurā izteica neizpratni par cenu paaugstināšanu pirts pakalpojumiem. Savukārt rajona statistikas notikušās izmaiņas frizētavas lasītāju vēstulēm atbild rajona direktors V. VELECKIS.

Sakarā ar L. Jeremejevas vēstuli varu paskaidrot, ka kombināts, lai uzturētu pirts, izlieto trīs reizes vairāk līdzekļu nekā gūst no pirts pakalpojumiem ienākumu. 1988. gadā pirts kombinātam radīja 36 tūkstošus rubļu lielu zaudējumu. Līdz pārejai uz saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanu šos zaudējumus sedzām ar dotācijām no citiem kombināta cehiem un iecirkņiem. Saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos uzturēt pirts uz citu cehu un iecirkņu rēķina nav iespējams.

Nemot vērā iepriekšminēto, tika pārskatītas cenas pakalpojumiem, ko sniedz pirts. Piemēram, par mazgāšanu pirts kombināta cehiem un iecirkņiem. Saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos uzturēt pirts uz citu cehu un iecirkņu rēķina nav iespējams. Nemot vērā iepriekšminēto, tika pārskatītas cenas pakalpojumiem, ko sniedz pirts. Piemēram, par mazgāšanu pirts kombināta cehiem un iecirkņiem. Saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos uzturēt pirts uz citu cehu un iecirkņu rēķina nav iespējams.

Attiecībā uz rajona statistikas nodaļas darbinieču vēstuli varu

paskaidrot, ka arī frizētavās cenas tika pārskatītas, pārejot uz saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanu, par ko tika ziņots laikrakstā «Lenina Karogs» decembrī. Piemēram, tagad noteikta maksa par iepriekšēju pierakstīšanu.

Vienlaikus pārskatītas cenas par frizētavu pakalpojumiem. Par vieniem pakalpojumiem cenas kļuvušas augstākas, par citiem — zemākas. Bet, piemēram, tādus pakalpojumus kā matu mazgāšanu un žāvēšanu pirmsskolas vecuma bērniem un invalīdiem frizētavas sniedz bez maksas.

Tagad — konkrēti par iepriekšējo pierakstīšanu. To kārtu un kontrolē pats frizieris. Viņa pienākums ir izkārtot darbu tā, lai noteiktajā laikā viņš būtu brīvs un varētu apkalpot klientu, kurš pakalpojumu pieteicis iepriekš. Turklāt — ja klients nokavē vai arī vispār nenerodas, frizieris kādu laiku rezervē vietu, tas ir — neapkalpo citu klientu un neieņem noteiktu summu naudas, kuru viņš varētu ieņemt, ja apkalpotu klientus rindas kārtībā.

Lai palielinātu frizieru ieinteresētību darbā ar klientiem pēc iepriekšējās pierakstīšanas, segtu izdevumus, kas rodas, kārtējot pierakstīšanu un rezervējot vietas, arī ieviesta minētā maksa.

Redaktors P. PIZELIS

INDIVIDUĀLO BIŠKOPJU IEVĒRĪBAI

Preiļu rajona galvenā biškopības agronome ziņo, ka ARA 1. kabinetā pirmdienās un trešdienās no plkst. 9.00 līdz 11.30 individuālie biškopji, kuri nav iestājušies agrokooperatīvajā biedrībā, varēs saņemt izziņas, lai biškopības veikalā nopirktu vasku bez apmaiņas pret vasku.

Bij balti gadi, atnāk stunda melnā, Pār cilvēku, pār dzīvi tumsa list. (M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību Leontīnam Močam, aizvadot MĀSU smiltāja.

Darba biedri

Visu mūžu strādājot, Valas brīžu maz man bija, Nu gulēšu, nu būs vaļa Baltā smilšu kalniņā. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Rāznu ģimeni, TĒVU smiltāja izvadot. Preiļu 21. PMK kolektīvs

Kā negrib sirds ticēt, Ka cilvēks var tā — No gaīšas dienas Aiziet mūžībā.

(A. Skalbe) Skumju brīdī esam kopā ar Elizabeti Cimari un viņas tuviniekiem, MĀSU pāragri zaudējot.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Lēks saulīte citu rītu Druvas, silus apraudzīt. Tu gulēsi mūža miegu Baltos smilšu palagos. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Maijai Oļeksenko sakarā ar TĒVA nāvi.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Tu, mīļā māt, nu projām aizej klusi

Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk. Cik daudz no savas sirds tu dāvājusi, Kas mīlestību šo gan vārdos izteikt māk. (M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Punculim, no MĀMIŅAS uz mūžu atvadoties. Kaimiņi

LENINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 638 eksemplāri (latviešu valodā — 10 286 eks., krievu valodā — 4 352 eks.). Indekss 68169.

Pas. 482.